

Kết thúc nghi thức

429. Bây giờ chủ sự kết thúc nghi thức và đọc:

**Xin Thiên Chúa là Chúa trời đất,
Đấng đã thương hiện diện với anh chị em
trong cuộc hành hương này,
luôn che chở gìn giữ anh chị em.**

D. Amen.

**Xin Thiên Chúa là Đấng đã làm cho con cái Ngài
đang bị phân tán được đoàn tụ trong Đức Kitô Giêsu,
cũng làm cho anh chị em
được nên một lòng một ý với nhau trong Người.**

D. Amen.

**Xin Thiên Chúa là Đấng đã đoái thương gọi lên nơi anh chị em
ý muốn hành hương và giúp anh chị em thực hiện ý muốn đó
để làm đẹp lòng Ngài,
ban phúc lành củng cố lòng đạo đức của anh chị em.**

D. Amen.

430. Nên kết thúc bằng một bài hát thích hợp.

NGHI THỨC CHÚC LÀNH CHO NHỮNG NGƯỜI HÀNH HƯƠNG

(Trích Sách Chúc lành số 404-430)

Những điều cần biết trước

404. Trong đời sống mục vụ, nên coi trọng những cuộc hành hương đến những nơi thánh, những mộ của các thánh và những đền thánh, hoặc theo như cách truyền thống, hoặc theo kiểu ngày nay, vì chúng thôi thúc các tín hữu ăn năn hối cải, nuôi dưỡng đời sống Kitô giáo và cổ vũ sáng kiến tông đồ.

405. Phải lo giữ lại điều riêng biệt của việc hành hương Kitô giáo, nghĩa là bản chất thiêng liêng của chúng, và lo trình bày cũng như chuẩn bị cách thích hợp để những người hành hương thực sự trở nên “những người lên đường đi rao giảng Chúa Kitô” (CĐ Vaticanô II: Sắc lệnh về Tông đồ giáo dân, số 14) và để họ nhận được hiệu quả dồi dào do việc hành hương này.

406. Vậy để những người hành hương dễ đạt được điều đó, thì thường rất có ích là lúc khởi đầu và kết thúc cuộc hành hương, nên tổ chức việc cử hành thích hợp để những người hành hương được nhận lãnh phép lành đặc biệt.

407. Còn vào lúc khởi đầu hay kết thúc cuộc hành hương mà muốn cử hành Thánh lễ hay một giờ Kinh phụng vụ, hoặc một cử hành phụng vụ nào khác, thì có thể kết thúc các cử hành đó bằng việc ban phép lành đặc biệt cho những người hành hương, theo Nghi thức đề nghị dưới đây.

408. Cả linh mục lẫn phó tế có thể sử dụng Nghi thức trình bày dưới đây. Cần giữ lại cấu trúc và những yếu tố quan trọng hơn, rồi có thể thích ứng theo hoàn cảnh của cuộc hành hương hay của địa phương.

I. CHÚC LÀNH LÚC BẮT ĐẦU LÊN ĐƯỜNG

Những nghi thức mở đầu

409. Khi đoàn người hành hương đã tụ họp lại, nên hát thánh vịnh 121 (122), hoặc ca khúc nào khác thích hợp. Kết thúc bài hát, chủ sự đọc:

Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần.

Mọi người làm dấu Thánh giá trên mình và thưa:

Amen.

410. Rồi chủ sự chào những người hiện diện và nói:

Xin Thiên Chúa là Đấng cứu độ và là niềm an ủi của chúng ta, ở cùng tất cả anh chị em.

Hoặc những lời thích hợp khác trích từ Kinh Thánh.

Mọi người thưa:

Và ở cùng cha (thầy).

Hoặc cách nào khác thích hợp.

411. Bấy giờ chủ sự dùng những lời sau đây hoặc tương tự để dọn lòng những người hiện diện đón nhận phép lành.

Anh chị em rất thân mến, lên đường tham dự cuộc hành hương thánh, chúng ta hãy hồi tưởng lại xem tư tưởng nào đã làm cho chúng ta có quyết định thánh thiện này.

Những nơi chúng ta mong được thăm viếng cho chúng thấy lòng sùng mộ của dân Thiên Chúa, dân đã đến viếng những nơi ấy, để lúc trở về được mạnh mẽ trong quyết tâm thăng tiến đời sống Kitô giáo và sẵn sàng hăng hái thi hành những việc bác ái từ thiện.

Nhưng, là những khách hành hương, chúng ta cũng phải mang lại gì cho các tín hữu đang sống tại nơi hành hương: đó chính là gương sáng về đức tin, đức cậy và đức mến của chúng ta, như vậy,

on để khi dần bước trên những nẻo đường đời, chúng con biết mở rộng cõi lòng và tự nguyện đi theo Cha. Đ.

Cha đã đặt Giáo Hội như một đèn thánh nơi trần gian để nên ánh sáng đích thực chiếu soi mọi người, xin làm cho nhiều dân tộc ở khắp nơi tìm về với Hội Thánh và bước đi trên những nẻo đường của Cha. Đ.

Là Thiên Chúa, Cha đã quả quyết rằng không thành đô nào nơi trần gian có thể tồn tại, xin cho chúng con biết tin tưởng tìm kiếm thành đô thiên quốc. Đ.

Cha đã dạy phải nhận ra sự hiện diện của Cha trên mọi nẻo đường đời, xin cho chúng con được Con Cha làm bạn đồng hành lúc đi đường, và là vị đồng bàn khi bẻ bánh. Đ.

Lời nguyện chúc lành

428. Bấy giờ chủ sự dang tay và đọc tiếp:

Chúc tụng Thiên Chúa là Cha Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con, từ mọi dân tộc, Chúa đã chọn cho Chúa một dân biết tôn kính Chúa và thực thi những việc tốt lành:

Chính Chúa đã ban thần khí đánh động tâm hồn những người anh chị em này

để họ trung thành gắn bó với Chúa

và mau mắn phụng thờ Chúa hơn;

chúng con nài xin Chúa đoái thương

trần đổ phúc lành xuống trên họ,

để khi vui mừng trở về nhà,

họ biết dùng lời nói mà ca ngợi

và dùng việc làm mà công bố cho mọi người

những kỳ công của Chúa.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con.

Đ. Amen.

- ² Giờ đây, hỡi Giêrusalem
chân ta đừng bước nơi cửa thành người. Đ.
- ⁴ Từng chi tộc, chi tộc của Chúa,
theo luật Israel, đều tiến về đây
để xưng tụng danh Chúa.
- ⁵ Vì nơi đây đặt ngai tòa xét xử,
ngai tòa của nhà David. Đ.
- ⁶ Hãy cầu bình an cho Giêrusalem:
chúc những ai yêu mến thành được yên vui,
- ⁷ tường lũy được thái bình,
tháp đài được yên ổn. Đ.
- ⁸ Vì anh em và thân bằng quyến thuộc,
tôi nói rằng: “Chúc thành thánh an bình”.
- ⁹ Vì nhà Chúa, Thiên Chúa chúng ta,
tôi ước mong thành đô luôn hạnh phúc.

426. Chủ sự có thể tùy nghi vắn tắt nói với những người hiện diện, giải thích bài Kinh Thánh để họ hiểu được ý nghĩa của việc cử hành theo đức tin.

Lời cầu

427. Tiếp theo là lời nguyện chung. Từ những lời chuyển cầu đề nghị dưới đây, chủ sự có thể chọn những lời cầu xem ra thích hợp hơn hoặc thêm vào những lời cầu khác liên hệ tới hoàn cảnh đặc biệt của những người hành hương hoặc của sự việc.

**Chúng ta hãy khẩn khoản nài xin Chúa là Chúa trời đất,
Đấng đã muốn cho nhân tính của Đức Kitô có trọn vẹn thần tính,
và nguyện rằng:**

Lạy Chúa, từ đền thánh Chúa xin nhìn đến và chúc lành cho dân Chúa.

Lạy Cha chí thánh, Cha đã muốn dùng cuộc xuất hành vượt qua để hình dung cách mẫu nhiệm cho dân Cha thấy trước con đường cứu độ phải đi, xin ban

**mọi người, cả dân địa phương, lẫn khách hành hương đều được
nên phong phú nhờ việc xây dựng lẫn cho nhau.**

Đọc lời Chúa

412. Rời thầy đọc sách hoặc một trong những người hiện diện hoặc chính chủ sự đọc bản văn Kinh Thánh (Chọn trong những đoạn sau đây)

**Bài trích thư thứ hai của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Côrintô
(2Cr 5, 6b-10)**

Anh em thân mến,

⁶Chúng tôi luôn bạo dạn và chúng tôi biết rằng bao lâu sống trong thân xác này, là lưu lạc xa Chúa; ⁷vì nhờ đức tin mà chúng tôi tiến bước chớ không phải vì đã thấy. ⁸Vậy chúng tôi bạo dạn và rất mong ước lìa xa thân xác để ở cùng Chúa.

⁹Vì thế, dù ở trong xác hay ra khỏi xác, chúng tôi cố gắng sống đẹp lòng Chúa. ¹⁰Bởi lẽ tất cả chúng ta đều phải ra trước tòa án của Đức Kitô, để mỗi người lãnh lấy những gì tương xứng với các việc tốt hay xấu đã làm khi còn ở trong thân xác.

413. Hoặc:

Bài trích sách tiên tri Isaia

(Is 2, 2-5)

- ² Vào thời sau hết,
núi nhà Chúa được thiết lập trên đỉnh các núi,
và cao vượt hơn các ngọn đồi.
Mọi dân tộc sẽ đổ về đó.
- ³ Đoàn người đông đảo sẽ lên đường và nói rằng:
Nào, chúng ta hãy đi lên núi Chúa,
đến tận nhà Thiên Chúa của Giacôb,
để Ngài dạy chúng ta biết đường của Ngài,
và để chúng ta bước đi trong lối của Ngài.
Vì luật pháp sẽ ban ra từ Sion,
và lời Chúa sẽ phán truyền từ Giêrusalem.

- ⁴ Ngài sẽ phân xử các nước
và đưa ra phán quyết trên nhiều dân tộc.
Họ sẽ rên grom thành lưỡi cày,
rên giáo thành lưỡi liềm.
Nước này không còn tuốt grom ra đánh nước kia nữa;
người ta cũng sẽ không còn thao luyện để chiến đấu nữa.
- ⁵ Hỡi nhà Giacob,
nào, chúng ta hãy bước đi trong ánh sáng của Chúa.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca Lc 2, 41-51

⁴¹Hằng năm cha mẹ Chúa Giêsu vẫn lên Giêrusalem để mừng lễ Vượt Qua. ⁴²Và khi Chúa Giêsu lên mười hai tuổi, các ngài cùng lên Giêrusalem theo tục lệ để mừng lễ. ⁴³Khi những ngày lễ đã hoàn tất, hai ông bà ra về, trẻ Giêsu đã ở lại Giêrusalem mà cha mẹ Người không hay biết. ⁴⁴Tưởng rằng Người ở trong đoàn hành hương, nên sau một ngày đàng, hai ông bà mới tìm kiếm Người trong nhóm bà con và những người quen biết. ⁴⁵Nhưng không gặp Người, nên hai ông bà trở lại Giêrusalem để tìm Người.

⁴⁶Sau ba ngày, hai ông bà gặp thấy Người trong đền thờ đang ngồi giữa các thầy tiên sĩ, lắng nghe và đặt câu hỏi cho các ông. ⁴⁷Tất cả những ai nghe Người đều kinh ngạc về trí thông minh và những lời đối đáp của Người. ⁴⁸Khi thấy Người, hai ông bà ngạc nhiên, và mẹ Người nói với Người rằng: “Này con, sao con làm cho cha mẹ như thế? Kia cha con và mẹ đây, đã đau khổ tìm con “. ⁴⁹Người thưa với hai ông bà rằng: “Sao cha mẹ tìm con? Cha mẹ không biết rằng con phải lo công việc của Cha con sao?” ⁵⁰Nhưng hai ông bà không hiểu lời Người nói với mình.

⁵¹Bấy giờ Người theo hai ông bà trở về Nazareth, và vâng phục hai ông bà. Mẹ Người thì ghi nhớ tất cả những điều đó trong lòng. ⁵²Còn Chúa Giêsu càng thêm tuổi càng thêm khôn ngoan và đầy ân sủng, trước mặt Thiên Chúa và người ta.

¹⁸ Hãy cầu nguyện cho chúng tôi; chúng tôi tin rằng chúng tôi có lương tâm tốt lành, trong mọi sự chúng tôi muốn sống lương thiện. ¹⁹ Vậy, tôi khẩn cầu anh em hãy làm như thế, để tôi sớm được về với anh em.

²⁰Thiên Chúa bình an, Đấng đã đem ra khỏi cõi chết Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, là vị Mục tử cao cả của đàn chiên nhờ máu giao ước vĩnh cửu, ²¹xin Ngài ban cho anh em mọi điều tốt lành để anh em thi hành thánh ý Ngài, khi Ngài thực hiện nơi chúng ta điều đẹp lòng Ngài nhờ Chúa Giêsu Kitô. Vinh quang cho Người đến muôn đời. Amen.

425. Tùy nghi có thể đọc hoặc hát một thánh vịnh đáp ca hoặc một ca khúc nào khác thích hợp.

Thánh vịnh đáp ca

Tv 83 (84), 3. 4. 5-6. 7-8 (Đ. 2)

Hồn con mòn mỏi khát khao vào tiền đình nhà Chúa.

Cả cõi lòng và thân xác con reo mừng
trong Thiên Chúa hằng sống.

Đ.

- ⁴ Ngay chim sẻ còn kiếm được nhà,
và chim én tìm ra tổ ấm đặt con:
Đó là bàn thờ Chúa, lạy Chúa các đạo binh,
là vua và là Thiên Chúa của con.
- ⁵ Phúc cho những ai ở trong nhà Chúa,
họ sẽ ca ngợi Chúa đến muôn đời.
- ⁶ Phúc cho người tựa nương vào Chúa,
canh cánh bên lòng ước vọng hành hương.
- ⁸ Càng tiến lên họ càng thêm mạnh sức.

Tv 121 (122), 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (Đ. 1)

Ta vui mừng trẩy lên đền thánh Chúa.

- ¹ Tôi vui mừng biết bao khi nghe nói:
“Ta cùng trẩy lên đền thánh Chúa”.

của Candacia, nữ hoàng xứ Êthiôpia với chức vụ quản trị ngân khố của nữ hoàng, ông đã đến hành hương tại Giêrusalem và đang trên đường trở về.²⁸ Ông ngồi trên xe, đọc sách tiên tri Isaia.²⁹ Thánh Thần bảo ông Philipphê: “Hãy tiến nhanh bắt kịp xe kia”.³⁰ Ông Philipphê chạy tới, nghe vị thái giám đọc sách tiên tri Isaia, liền hỏi: “Ngài có hiểu điều mình đọc không?” Ông ấy trả lời:³¹ “Làm sao tôi hiểu được, nếu không ai chỉ giáo cho tôi”. Ông liền mời ông Philipphê lên xe ngồi với mình.

³²Đoạn Thánh kinh ông đang đọc như sau: “Nhu con chiên bị đem đi làm thịt, như chiên con câm nín trước kẻ xén lông, cũng thế Người không mở miệng.³³ Vì sa cơ thất thế, Người bị tước hết quyền lợi. Ai sẽ nhắc đến dòng dõi của Người? Vì sự sống của Người bị khử trừ khỏi mặt đất”.

³⁴Viên thái giám ngỡ lời với ông Philipphê: “Tôi xin hỏi ông: vị tiên tri nói về ai vậy? Về chính mình hay về người nào khác?”³⁵ Bấy giờ ông Philipphê lên tiếng; ông đi từ bản văn Thánh kinh ấy mà loan báo cho vị thái giám Tin Mừng của Chúa Giêsu.

Hoặc

Bài trích thư gửi tín hữu Do Thái (Dt 13, 12-21)

Anh em thân mến,¹² Chúa Giêsu đã chịu khổ hình ngoài cổng thành, để dùng máu Người thánh hóa toàn dân.¹³ Vì thế, ta hãy ra khỏi trại mà đến với Người, mang lấy tội nhục của Người.¹⁴ Trên đời này chúng ta không có một thành trì vĩnh cửu, nhưng luôn kiếm tìm một thành trì tương lai.

¹⁵Nhờ Chúa Giêsu, chúng ta hãy luôn luôn hiến dâng lên Thiên Chúa của lễ ngợi khen, tức là hoa quả của môi miệng tuyên xưng danh Ngài.¹⁶ Anh em đừng quên việc từ thiện và tương tế, vì Thiên Chúa hài lòng về những của lễ như thế.

¹⁷Anh em hãy vâng lời và tùng phục các vị lãnh đạo anh em, vì chính họ canh giữ linh hồn anh em, như những người sẽ phải trả lễ, để họ hân hoan thi hành việc đó mà không phàn nàn, vì điều đó không có lợi gì cho anh em.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca

Lc 24, 13-35

¹³Cùng ngày thứ nhất trong tuần, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng tên là Emmau, cách Giêrusalem độ sáu mươi dặm.¹⁴ Đọc đường các ông nói với nhau về mọi việc vừa xảy ra.¹⁵ Đang khi họ nói chuyện và trao đổi ý kiến với nhau, thì chính Chúa Giêsu tiến lại gần cùng đi với họ;¹⁶ nhưng mắt họ bị cản trở nên không nhận ra Người.¹⁷ Người hỏi họ: “Các ông có chuyện gì mà vừa đi vừa trao đổi với nhau vậy”? Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.

¹⁸Một người tên là Clêôpas trả lời: “Có lẽ ông là lữ khách duy nhất tại Giêrusalem, đã không hay biết những sự việc vừa xảy ra trong thành mấy ngày nay?”¹⁹ Người hỏi họ: “Việc gì thế?” Các ông thưa: “Việc liên can đến ông Giêsu Nazareth, Người là một vị tiên tri có quyền lực trong hành động và lời nói, trước mặt Thiên Chúa và toàn dân;²⁰ thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị kết án tử và đã đóng đinh Người vào thập giá.²¹ Phần chúng tôi, chúng tôi vẫn hy vọng rằng chính Người sẽ cứu chuộc Israel; hơn thế nữa các việc ấy đã xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.²² Nhưng có vài phụ nữ trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi sợ hãi, họ đến mộ từ tảng sáng,²³ và không thấy xác Người, họ trở về nói đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người đang sống.²⁴ Vài người trong chúng tôi đi ra mộ và thấy mọi sự đúng như lời các phụ nữ đã nói; còn Người thì họ không gặp”.

²⁵Bấy giờ Chúa Giêsu bảo họ: “Ôi kẻ không hiểu biết và lòng trí chậm tin vào các điều tiên tri đã nói!²⁶ Nào Đúc Kitô đã chẳng phải chịu đau khổ như vậy rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?”²⁷ Rồi bắt đầu từ Môisen và tất cả các tiên tri, Người giải thích cho họ những gì liên quan đến Người trong toàn bộ Thánh kinh.

²⁸Khi gần đến làng họ định tới, Người làm như thể còn phải đi xa hơn nữa.²⁹ Nhưng họ nài ép Người: “Xin ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn”. Vậy Người vào và ở lại với các ông.³⁰ Đang khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra và trao cho họ.³¹ Mắt họ mở ra và họ nhận ra Người; nhưng Người biến mất.³² Họ nói với nhau: “Lòng chúng ta đã chẳng bùng

cháy lên trong chúng ta, khi trên đường đi Người đàm đạo và giải thích Thánh kinh cho chúng ta đó sao”?

³³Ngay lúc ấy họ đứng dậy trở về Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn khác đang tụ họp. ³⁴Những người này nói với hai ông: “Chúa đã sống lại thật, và đã hiện ra với Simon”. ³⁵Còn hai ông cũng thuật lại các việc đã xảy ra dọc đường và việc hai ông đã nhận ra Người lúc bẻ bánh như thế nào.

Bài trích thư gửi tín hữu Do Thái

Dt 10, 19-25

¹⁹Anh em thân mến, nhờ máu Chúa Giêsu, chúng ta được mạnh dạn bước vào cung thánh. ²⁰Đó là con đường mới và sống động mà Người đã mở cho chúng ta xuyên qua tấm màn là thân xác Người; ²¹và khi chúng ta có một vị thượng tế cai quản nhà Thiên Chúa, ²²chúng ta hãy tiến đến với lòng chân thành, và trong một đức tin trọn vẹn, bởi lòng đã được tẩy sạch khỏi mọi gian tà, và thân xác được tẩy gội bằng nước trong sạch.

²³Chúng ta hãy kiên trì tuyên xưng niềm hy vọng, vì Đấng đã hứa là Đấng trung tín; ²⁴và chúng ta hãy nghĩ đến nhau để thúc giục nhau thực thi bác ái và làm việc thiện, ²⁵đừng bỏ việc hội họp của chúng ta như vài người có thói quen, nhưng anh em hãy khích lệ nhau, nhất là khi thấy ngày đó gần đến.

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phêrô tông đồ

1Pr 2, 4-12

⁴Anh em thân mến, khi đến cùng Chúa là viên đá sống động, bị người ta loại bỏ, nhưng đối với Thiên Chúa là viên đá được tuyển chọn và quý giá, ⁵thì anh em như những viên đá sống động mà Thiên Chúa dùng để xây dựng tòa nhà thiêng liêng, thành hàng tư tế thánh thiện, để hiến dâng của lễ thiêng liêng đáng được Ngài chấp nhận nhờ Chúa Giêsu Kitô. ⁶Vì thế, có lời Thánh kinh rằng: “Này Ta đặt tại Sion viên đá góc tường, được tuyển chọn và quý giá; ai tin vào đó, sẽ không phải hổ thẹn”.

⁷Vậy, vinh dự cho anh em là những người tin; nhưng đối với những kẻ không tin, thì “Viên đá mà thợ xây loại bỏ, đã trở thành đá góc

Chúa Giêsu là Đấng Kitô. ²³Vì lẽ đó, cha mẹ anh đã nói: Nó khôn lớn rồi, xin các ông cứ hỏi nó.

²⁴Một lần nữa họ lại gọi người trước kia bị mù đến và bảo: “Anh hãy tôn vinh Thiên Chúa! Phần chúng ta, chúng ta biết ông đó là một người tội lỗi.” ²⁵Anh ta trả lời: “Ông ta có phải là người tội lỗi hay không tôi không biết; tôi chỉ biết một điều là trước đây tôi bị mù và bây giờ tôi thấy được.” ²⁶Họ hỏi anh ta: “Người đó đã làm gì cho anh? Người đó đã mở mắt anh thế nào?” ²⁷Anh trả lời: “Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông vẫn không chịu nghe, tại sao các ông còn muốn nghe lần nữa? Hay là các ông cũng muốn làm môn đệ của người ấy chăng?” ²⁸Họ liền mắng nhiếc anh ta và bảo: “Có mày mới là môn đệ của ông ta, còn chúng ta, chúng ta là môn đệ của Môsê. ²⁹Chúng ta biết rằng Thiên Chúa đã nói với Môsê, còn ông đó, chúng ta không biết bởi đâu mà đến.” ³⁰Anh đáp: “Điều này kể cũng lạ thật, các ông không biết người đó bởi đâu mà đến, thế mà người đó đã mở mắt cho tôi! ³¹Chúng ta biết rằng Thiên Chúa không nghe lời những người tội lỗi, nhưng nếu ai kính sợ Thiên Chúa và làm theo ý Ngài, thì người đó mới được Chúa nhậm lời. ³²Xưa nay chưa từng nghe nói có ai đã mở mắt người mù từ thuở mới sinh; ³³nếu người đó không bởi Thiên Chúa mà đến thì đã không thể làm được gì.” ³⁴Họ bảo anh ta: “Toàn thân mày sinh ra trong tội mà mày dám dạy chúng ta sao?” Rồi họ đuổi anh ta ra ngoài.

³⁵Chúa Giêsu nghe nói họ đuổi anh ta ra ngoài, nên khi gặp anh, Người liền bảo: “Anh có tin vào Con Người không?” ³⁶Anh trả lời: “Thưa Ngài, nhưng Con Người là ai để tôi tin?” ³⁷Chúa Giêsu nói: “Anh đã thấy Người và đó chính là người đang nói với anh.” ³⁸Anh ta liền nói: “Thưa Ngài, tôi tin.” Và anh sắp mình bái lạy Người.

Hoặc

Bài trích sách Công vụ tông đồ

(Cv 8, 26-35)

²⁶Trong những ngày ấy, thiên thần của Chúa nói cùng ông Philipphê rằng: “Hãy trỗi dậy, đi về phía nam, theo con đường từ Giêrusalem xuống Gaza. Đường ấy vắng vẻ”. ²⁷Ông lập tức trỗi dậy lên đường. Và này có một thái giám xứ Êthiôpia, làm quan cao cấp trong triều

mẹ anh đã phạm tội, nhưng để công việc của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh. ⁴Bao lâu còn ban ngày, chúng ta phải làm công việc của Đấng đã sai Thầy; đêm đến không ai có thể làm việc được nữa. ⁵Bao lâu Thầy còn ở thế gian, Thầy là sự sáng thế gian.” ⁶Nói xong, Người nhỏ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn, rồi xoa bùn vào mắt người ấy ⁷và bảo: “Anh hãy đi đến hồ Silôe mà rửa!” - chữ Silôe có nghĩa là người được sai đến. Vậy anh ta ra đi và rửa, lúc trở lại thì nhìn thấy được. ⁸Láng giềng và những người trước kia đã từng thấy anh ta ăn xin đều nói: “Chẳng phải người này là người vẫn ngồi ăn xin sao?” ⁹Có người nói: “Chính anh ấy!” Người khác nói: “Không phải, nhưng là một người giống anh ta.” Còn anh ta thì nói: “Chính tôi đây.” ¹⁰Họ hỏi anh ta: “Vậy làm thế nào mà mắt anh mở ra được?” ¹¹Anh ta nói: “Người tên là Giêsu đã làm bùn xúc mắt tôi và bảo: ‘Hãy đến Silôe mà rửa. Vậy tôi đi, tôi rửa và tôi thấy.’” ¹²Họ lại hỏi: “Ông ấy ở đâu?” Anh ta đáp: “Tôi không biết.”

¹³Người ta dẫn người trước kia bị mù đến với những người Pharisêu. ¹⁴Vì ngày Chúa Giêsu làm bùn và mở mắt cho anh ta lại là ngày Sabbat. ¹⁵Vậy đến lượt những người Pharisêu hỏi anh làm sao anh nhìn thấy? Anh đáp: “Người ấy đã xoa bùn vào mắt tôi, tôi rửa và tôi thấy.” ¹⁶Trong nhóm Pharisêu có người nói: “Người đó không phải bởi Thiên Chúa, vì không giữ ngày Sabbat.” Người khác lại nói: “Làm thế nào một người tội lỗi lại có thể làm được những dấu lạ như vậy?” Và giữa họ đã có sự chia rẽ. ¹⁷Vậy họ lại hỏi người mù lần nữa: “Còn anh, anh nói gì về người đã mở mắt cho anh?” Anh ta đáp: “Người là một tiên tri.” ¹⁸Người Do Thái không muốn tin là anh đã mù và đã thấy nên đòi cha mẹ anh đến. ¹⁹Họ hỏi cha mẹ anh ta: “Người này có phải là con của ông bà mà ông bà đã bảo bị mù từ thuở mới sinh không? Làm thế nào mà bây giờ nó lại thấy?” ²⁰Cha mẹ anh nói rằng: “Chúng tôi biết rằng đây chính là con chúng tôi, và nó đã bị mù từ thuở mới sinh. ²¹Nhưng làm thế nào mà bây giờ nó thấy được thì chúng tôi không biết; hoặc có ai đã mở mắt cho nó thì chúng tôi cũng chẳng hay; các ông cứ hỏi nó, nó khôn lớn rồi, chính nó sẽ nói về mình.” ²²Cha mẹ anh nói thế vì sợ người Do Thái; bởi người Do Thái đã quyết định trục xuất khỏi hội đường bất cứ ai dám tuyên xưng

tường” ⁸và là “viên đá vấp ngã và tảng đá chướng ngại”; họ vấp ngã vì không tin vào Lời, và số phận của họ là thế.

⁹Còn anh em là dòng giống được tuyển chọn, là hàng tư tế vương giả, là dân tộc thánh thiện, dân riêng của Chúa, để loan báo những kỳ công của Ngài, Đấng đã gọi anh em ra khỏi tối tăm mà vào ánh sáng kỳ diệu của Ngài.

¹⁰Xưa kia anh em không phải là dân Thiên Chúa, nhưng nay là dân của Ngài; xưa kia anh em không được xót thương, nhưng nay được thương xót.

¹¹Anh em thân mến, tôi khuyên anh em như những khách trọ và lữ hành, anh em hãy xa lánh những đam mê xác thịt luôn chống lại linh hồn; ¹²anh em hãy ăn ở lương thiện giữa dân ngoại, để dù người ta vu khống anh em như những người gian ác, nhưng do việc lành của anh em, mà họ phải tôn vinh Thiên Chúa trong ngày Ngài đến viếng thăm.

414.

Thánh vịnh đáp ca

Tv 23 (24), 1-2. 3-4b. 5-6 (Đ. x. 6)

Đc. Lạy Chúa, đây là dòng dõi những kẻ tìm kiếm tôn nhan Ngài.

- ¹ Trái đất và muôn loài là của Chúa,
hoàn cầu và tất cả dân cư thuộc về Ngài.
- ² Vì Ngài đặt nền trái đất trên biển cả,
và làm kiên vững trên các sông ngòi. Đ.
- ³ Ai sẽ được lên núi Chúa,
ai sẽ được dừng bước nơi thánh điện Ngài?
- ⁴ Đó là người có bàn tay thanh sạch
và cõi lòng trong trắng,
không để tâm hồn theo bả phù vân. Đ.
- ⁵ Người đó sẽ hưởng phúc lành của Chúa,
và nên công chính nhờ Chúa ban ơn cứu độ.

⁶ Đây là dòng dõi những kẻ kiếm tìm Ngài,
những kẻ kiếm tìm tôn nhan Thiên Chúa nhà Giacob.

Thánh vịnh đáp ca Tv 26 (27), 1. 4. 13-14 (Đ. x. 4)

¹ Chúa là ánh sáng, là ơn cứu độ của tôi,
tôi còn phải sợ ai?
Chúa bảo vệ đời tôi,
tôi khiếp gì ai nữa? Đ.

⁴ Tôi xin Chúa một điều,
điều tôi luôn tìm kiếm:
là được ở trong nhà Chúa mọi ngày suốt đời tôi,
để chiêm ngưỡng Chúa khả ái,
và ngắm trông thánh điện Ngài. Đ.

¹³ Tôi tin sẽ được thấy ơn lành Chúa ban
trong cõi đất những người đang sống.

¹⁴ Hãy trông đợi Chúa và sống can trường,
hãy vững lòng và trông cậy Chúa.

415. Tùy nghi, chủ sự có thể nói ít lời với những người hiện diện, giải thích bài đọc Kinh Thánh để họ có thể hiểu được ý nghĩa của việc cử hành.

Lời cầu

416. Tiếp theo là lời nguyện chung. Từ những lời chuyển cầu dưới đây, chủ sự có thể lựa chọn những lời cầu thích hợp hơn hoặc thêm vào những lời cầu khác liên hệ tới tính chất riêng biệt của khách hành hương hay của địa phương.

Chúng ta hãy tin tưởng nguyện cầu Thiên Chúa là nơi xuất phát và là đích điểm cho cuộc lữ hành của loài người chúng ta và nguyện rằng:

Đ. Lạy Chúa, xin thương đồng hành với chúng con.

Lạy Cha chí thánh, xưa chính Cha đã tự nguyện làm người hướng dẫn và là đường đi cho dân Cha lữ hành trong sa mạc: xin thương tình nên nơi nương tựa của chúng con khi chúng con khởi sự lên

“Chúa đã sống lại thật, và đã hiện ra với Simon”.³⁵ Còn hai ông cũng thuật lại các việc đã xảy ra dọc đường và việc hai ông đã nhận ra Người lúc bẻ bánh như thế nào.

Hoặc

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Gioan (Ga 5, 1-15)

¹Hôm đó là ngày lễ của người Do Thái, Chúa Giêsu lên Giêrusalem.

²Tại Giêrusalem gần Cửa Chiên, có một cái hồ, tiếng Do Thái gọi là Bếtstatha, hồ này có năm hành lang. ³Trong các hành lang đó, có nhiều người đau yếu, mù lòa, què quặt, bất toại nằm la liệt. ⁽⁴⁾

⁵Ở đây, có một người đau yếu đã ba mươi tám năm. ⁶Khi Chúa Giêsu thấy người này nằm đó và biết anh đã đau từ lâu, liền hỏi: “Anh muốn được lành bệnh không?” ⁷Người bệnh đáp: “Thưa Ngài, không có ai đem tôi xuống hồ mỗi khi nước động; đang khi tôi tới, thì có người khác xuống trước tôi rồi.” ⁸Chúa Giêsu nói: “Hãy trỗi dậy vác chõng mà đi.” ⁹Tức khắc người ấy được lành bệnh, anh ta vác chõng và đi.

Nhưng hôm đó lại là ngày Sabbat. ¹⁰Vậy người Do Thái bảo người vừa được lành bệnh rằng: “Hôm nay là ngày Sabbat, anh không được phép vác chõng.” ¹¹Anh ta trả lời: “Chính người chữa tôi lành bệnh bảo tôi: ‘Vác chõng mà đi.’” ¹²Họ hỏi anh ta: “Ai là người đã bảo anh: ‘Vác chõng mà đi?’” ¹³Nhưng người được chữa lành không biết người ấy là ai, vì Chúa Giêsu đã lánh khỏi đám đông tụ tập nơi đó. ¹⁴Sau đây, Chúa Giêsu gặp anh ta trong đền thờ, Người nói: “Này, anh đã được lành bệnh, đừng phạm tội nữa, kẻo phải khốn khổ hơn trước.” ¹⁵Người ấy đi báo cho người Do Thái biết rằng Chúa Giêsu đã chữa cho anh được lành bệnh.

Hoặc

Tin mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Gioan (Ga 9, 1-38)

¹Khi ấy, trên đường đi Chúa Giêsu thấy một người mù từ thuở mới sinh. ²Các môn đệ hỏi Người: “Thưa Thầy, ai đã phạm tội, người này hay cha mẹ của anh, khiến anh ta phải bị mù lòa từ khi mới sinh như vậy?” ³Chúa Giêsu trả lời: “Không phải anh ta cũng chẳng phải cha

nhận từ tay Chúa, thì chúng con dâng lên Chúa.¹⁵ Trước nhan Chúa chúng con chỉ là khách lữ hành, kẻ tạm cư như cha ông chúng con hết thấy; ngày đời chúng con như chiếc bóng thoáng qua trên mặt đất, và không còn gì hy vọng.¹⁶ Lạy Chúa là Thiên Chúa chúng con, tất cả những gì chúng con thu góp đây để xây dựng ngôi nhà dâng kính danh thánh Chúa, đều bởi tay Chúa mà có, và tất cả là của Chúa.¹⁷ Lạy Thiên Chúa của con, con biết Ngài dò thấu tâm can và yêu thích điều ngay chính, vì thế với tấm lòng thành con đã hân hoan dâng lên Chúa tất cả những lễ vật này, và con vui mừng thấy dân Chúa đang hiện diện nơi đây cũng hân hoan tự nguyện dâng tiến như vậy.¹⁸ Lạy Chúa là Thiên Chúa của Abraham, Isaac và Israel tổ phụ chúng con, xin gìn giữ ý nguyện này trong lòng họ đến muôn đời, và nguyện cho lòng trí họ luôn trọn niềm tôn kính Chúa.

424. Hoặc:

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Luca (Lc 24, 24-35)

Khi ấy, một trong hai người môn đệ trên đường đi Emmau nói:²⁴“Vài người trong chúng tôi đi ra mộ và thấy mọi sự đúng như lời các phụ nữ đã nói; còn Người thì họ không gặp”.

²⁵Bấy giờ Chúa Giêsu bảo họ: “Ôi kẻ không hiểu biết và lòng trí chậm tin vào các điều tiên tri đã nói!²⁶Nào Đức Kitô đã chẳng phải chịu đau khổ như vậy rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?”²⁷Rồi bắt đầu từ Môisen và tất cả các tiên tri, Người giải thích cho họ những gì liên quan đến Người trong toàn bộ Thánh kinh.

²⁸Khi gần đến làng họ định tới, Người làm như thể còn phải đi xa hơn nữa.²⁹Nhưng họ nài ép Người: “Xin ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn”. Vậy Người vào và ở lại với các ông.

³⁰Đang khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra và trao cho họ.³¹Mắt họ mở ra và họ nhận ra Người; nhưng Người biến mất.³²Họ nói với nhau: “Lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên trong chúng ta, khi trên đường đi Người đàm đạo và giải thích Thánh kinh cho chúng ta đó sao?”

³³Ngay lúc ấy họ đứng dậy trở về Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn khác đang tụ họp.³⁴Những người này nói với hai ông:

đường, để, sau khi vượt qua mọi hiểm nguy, chúng con được hân hoan trở về nhà. Đ.

Cha đã ban Con Một Cha làm đường dẫn chúng con về với Cha, xin cho chúng con trung thành và kiên nhẫn đi theo Người. Đ.

Cha đã ban Đức Maria trọn đời đồng trinh cho chúng con như hình ảnh và mẫu gương cuộc đời theo Chúa Kitô, xin cho chúng con biết luôn nhìn ngắm Đức Mẹ mà bước đi cách xứng đáng trong cuộc sống mới. Đ.

Nhờ Chúa Thánh Thần, Cha đưa dẫn Hội Thánh lữ hành trần thế đi về với Cha, xin ban ơn để khi tìm kiếm Cha trên hết mọi sự, chúng con biết chạy theo đường mệnh lệnh của Cha. Đ.

Cha kêu gọi chúng con đến với Cha qua nẻo đường công lý và bình an, xin ban ơn, để, ngày kia, chúng con được chiêm ngắm Cha trên quê hương muôn đời. Đ.

Lời nguyện chúc lành

417. Bấy giờ chủ sự dang tay đọc tiếp:

Lạy Thiên Chúa toàn năng, Chúa luôn tỏ lòng thương xót những ai yêu mến Chúa và, bất cứ nơi đâu, Chúa vẫn gần gũi những người tìm kiếm Chúa, xin hiện diện kề bên các tôi tớ Chúa đang hành hương với tâm hồn đạo đức và dẫn đường cho họ đi theo thánh ý Chúa, để ban ngày họ được Chúa phủ bóng chở che cho an toàn và ban đêm được ánh sáng ơn thánh Chúa soi đường, hầu, có Chúa đồng hành, họ có thể hân hoan đạt tới nơi họ muốn tới. Chúng cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con.

Đ. Amen.

Kết thúc nghi lễ

418. Bấy giờ chủ sự kết thúc nghi thức và đọc:

Xin Thiên Chúa dẫn lối chỉ đường cho chúng ta và sắp đặt đường chúng ta đi được an toàn may mắn.

D. Amen.

Xin Chúa ở bên chúng ta và đoái thương đồng hành với chúng ta.

D. Amen.

Nhờ Chúa phù trợ, xin cho chúng ta hân hoan hoàn tất lộ trình mà giờ đây chúng ta tin tưởng khởi hành.

D. Amen.

419. Nên hát một bài thích hợp.

II. CHÚC LÀNH TRƯỚC VÀ SAU KHI TRỞ VỀ

420. Khi đoàn người hành hương đã tụ họp lại, nên hát một bài thích hợp, ví dụ: “Thành thánh Giêrusalem” (x. Phụ lục số 10), hoặc bài nào khác thích hợp với địa phương và hoàn cảnh. Hát xong, chủ sự đọc:

Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần.

Mọi người làm dấu Thánh giá trên mình và thưa: Amen.

421. Rồi chủ sự chào những người hiện diện:

Xin Thiên Chúa là niềm trông cậy, ủi an của chúng ta, ban cho anh chị em được tràn đầy bình an và hoan lạc trong Chúa Thánh Thần.

Hoặc những lời khác thích hợp, nhất là những lời trích từ Kinh Thánh.

Mọi người thưa: Amen.

Hoặc: Vinh danh Chúa đến muôn đời. Hoặc cách nào khác thích hợp.

422. Bất giờ chủ sự dùng những lời sau đây hoặc tương tự để dọn lòng những người hiện diện đón nhận phép lành.

Thiên Chúa đã ban cho chúng ta đang hành hương đây một thời gian đặc biệt của ơn thánh. Vậy chúng ta đã tin tưởng đi đến những nơi thánh, giờ đây chúng ta được thúc đẩy từ bên trong để

canh tâm tâm hồn. Những đền thánh mà chúng ta đã kính viếng là dấu chỉ nhà Thiên Chúa không do tay người phàm làm ra, tức là Thân Mình Chúa Kitô, mà chúng ta là những viên đá sống động được tuyển chọn, được dựng xây trên Người là viên đá góc tường. Giờ đây trở về nhà, chúng ta hãy sống ơn gọi của chúng ta, nhờ ơn gọi này, chúng ta thực sự là dòng dõi được tuyển chọn, là tư tế hoàng vương, là dân thánh và là đoàn dân được cứu chuộc, để chúng ta loan báo quyền năng của Người là Đấng đã kêu gọi chúng ta ra khỏi nơi tối tăm để vào trong ánh sáng kỳ diệu của Người.

Đọc lời Chúa

423. Rồi thầy đọc sách hoặc một trong những người hiện diện hoặc chính chủ sự đọc một bản văn Kinh Thánh.

Bài trích sách Sử biên niên

(1Sb 29, 9-18)

⁹ Dân chúng vui mừng vì các lễ vật họ đã tự nguyện hiến dâng, vì họ đã dâng lên Chúa với cả tấm lòng thành; Vua David cũng vui mừng khôn tả. ¹⁰ Vua David chúc tụng Chúa trước mặt toàn thể đại hội, Vua nói:

¹⁰ “Lạy Chúa là Thiên Chúa Israel, tổ phụ chúng con, chúc tụng Chúa từ muôn thuở đến muôn đời.

¹¹ Lạy Chúa, Chúa cao sang, uy quyền và vinh hiển, thật rực rỡ và rất đỗi oai nghiêm, vì tất cả những gì trên trời dưới đất đều thuộc về Chúa. Lạy Chúa, vương quyền là của Chúa, Chúa được tôn vinh làm thủ lĩnh muôn loài.

¹² Chúa là nguồn mạch mọi phú quý, vinh sang. Chính Chúa thống trị muôn loài, sức mạnh và uy quyền ở trong tay Chúa, do tay Chúa, mọi loài nên cao trọng, bền vững.

¹³ Vậy giờ đây, lạy Thiên Chúa chúng con, chúng con xưng tụng Chúa, chúng con ca ngợi danh Chúa hiển vinh.

¹⁴ Con là ai, và dân của con là ai, mà chúng con cả dám dâng lên Chúa như vậy? Tất cả những lễ vật này là của Chúa, mà chúng con đã